

Turtuolis ir valstietis - Marokiečių pasaka

Seniai labai seniai, toli toli – Arabijoje, neapbrėpiamos dykumos viduryje buvo įsikūręs miestelis. Pačiame miestelio centre buvo turgavietė, kur žmonės susirinkdavo apsipirkti. Kiekvienoje gatvelėje galėjai rasti daugybę krautuvėlių, kur galėjai įsigyti ko tik širdis geidžia.

For lenge lenge siden, langt langt borte, midt i en stor og stille ørken, var det en liten arabisk by. Midt i byen var det en basar – en stor markeds plass der folk samlet seg for å handle. Basaren hadde tusenvis av trange gater og smug. I hvert eneste smug og hvert eneste hjørne var det tusenvis av fargerike butikker der man kunne kjøpe alt mellom himmel og jord.

Vieną gražią dieną žmonių minioje vaikštinėjo turtuolis visas išsipustęs ir pasidabinęs brangiais rūbais - ilgu šilkiniu apsiaustu, parvežtu iš Kinijos, auksine grandine iš Persijos, ir deimanto žiedu iš Indijos. Turtuolis vaikštinėjo nosį užrietęs, krūtinę atstatęs kaip povas, o jo ilgas apsiaustas šlavė gatvės grindinį.

- Pasitraukite, pasitraukite! – išgirdo visi šauksmą.

Staiga turtuolis pamatė link jo atbėgantį purvinais ir nudriskusiais rūbais valstietį, nešantį ant kupros didžiulį ir sunkų malkų nešulį. Sulinkęs nuo nešulio valstietis nebežiūrėjo kur einąs, ir kad niekieno nekliudytų eidamas šaukė:

- Pasitraukite, pasitraukite!

Žmonės traukėsi iš kelio, tačiau turtuolis nė neketino judėti iš vietos.

- Kodėl aš turėčiau duoti kelią nudriskusiam beturčiui?- pagalvojo sau ir stovėjo kaip stovėjęs.

Her inne i folkemengden var det en rik mann som gikk tur. Han hadde på seg fine og dyre klær; en lang silkekåpe fra Kina, gullkjede fra Persia, og diamantring fra India. Den rike mannen gikk som en påfugl, med nesa høyt i været og hevet bryst, mens han lot den lange kåpen dras langs bakken.

«Pass deg, pass deg!» Plutselig så mannen en fattig bonde som kom raskt mot han. Bonden hadde på seg møkkete og slitte klær. På ryggen bar han en stor og tung bunt med fyringsved. Bonden gikk med bøyd rygg og kunne ikke se folk foran seg. Så for å ikke komme bort i noen ropte han: «Pass deg, pass deg!» Alle folk flyttet seg, bortsett fra den rike mannen. «Hvorfor skal jeg flytte meg for en fattig bonde med ødelagte klær?» tenkte rikmannen og stod i veien.

Bumt! – trenkėsi valstietis į jį. Turtuolis pargriuvo žemėn, malkos užvirto ant jo, o gražieji rūbai išsipurvino.

Plutselig krasjet bonden med den rike mannen. Rikmannen falt ned og ved-bunten falt over ham. Han ble dynket ned i gjørme og de fine klærne hans ble ødelagt.

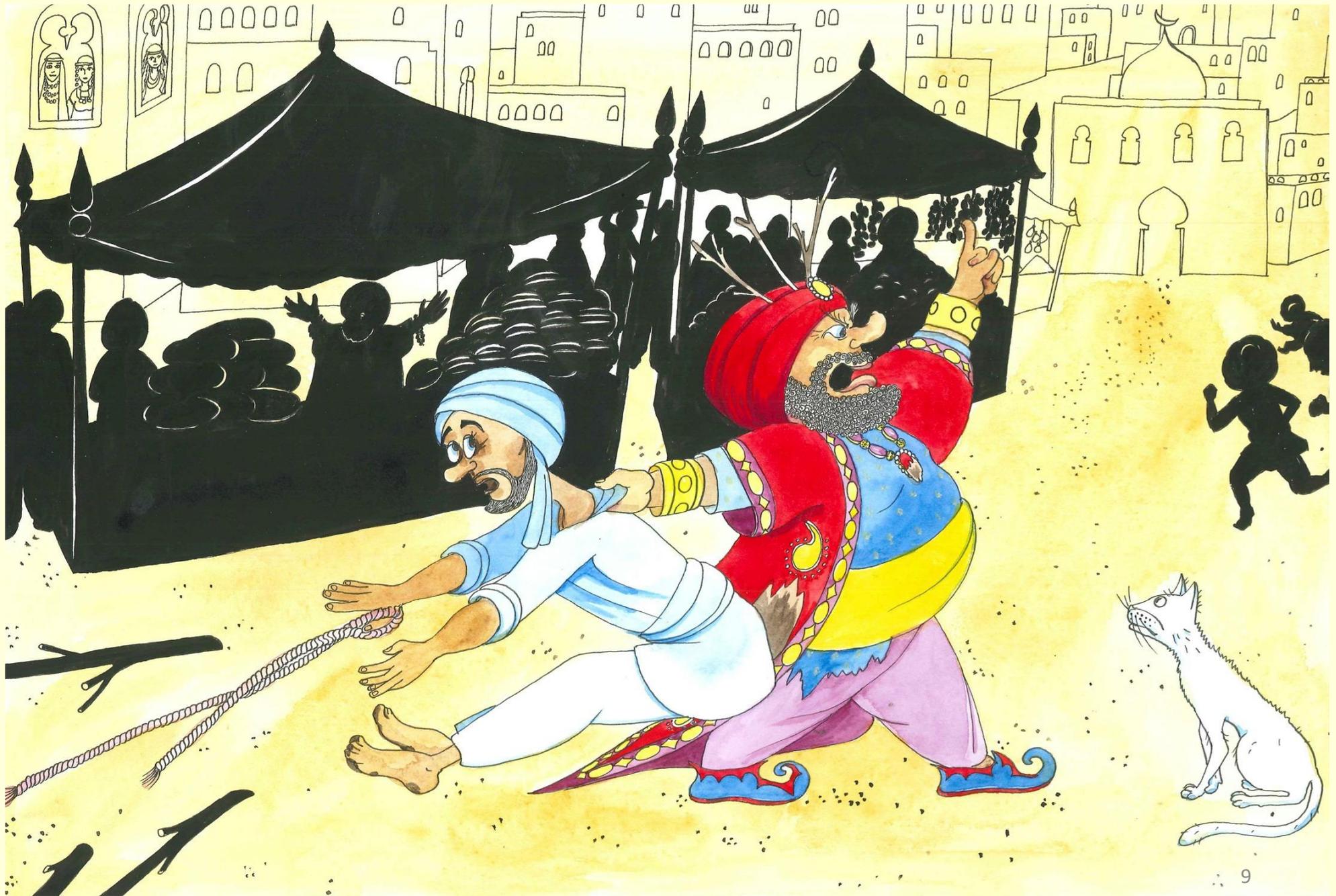

- Tau teks už tai sumokėti! - rėkė turtuolis. - Eikš su manimi!

Čiupo beturtį už pakarpos ir nusitempė pas miesto teisėją.

«Dette skal du betale for!» skrek den rike mannen sint. «Bli med meg!»

Rikmannen tok tak i bondens krage og dro ham med seg til byens dommer.

Teisme turtuolis aiškino:

- Valstietis tyčia sugadino mano rūbus! Aš vaikščiojau turguje ir negirdėjau jokio įspėjimo pasitraukti. Jis tiesiog trenkėsi į mane ir parvertė mane į purvyną.
- Kažin kodėl tas beturtis taip padarė?- paklausė teisėjas.
- Jisai tai padarė iš pavydo, nes mano rūbai daug gražesni. - atsakė turtuolis. Tada teisėjas paklausė valstiečio:
- Kodėl sugadinai turtuolio rūbus? Valstietis tylėjo kaip žemė ir nepratarė nei žodžio.
- Ar girdi? Kodėl turtuoliui sugadinai rūbus? - pakartojo teisėjas. Tačiau beturtis ir toliau sau tylėjo.
- Dar kartą klausiu: - kodėl turtuoliui sugadinai rūbus? - pakeltu balsu pakartojo suirzęs teisėjas. Bet atsakymo jokio neišgirdo...

Tada pasisuko teisėjas turtuolio link ir įpykęs pareiškė:

- Juk tu matai, kad žmogus nebylys. Kaip tu gali tikėtis kokio nors įspėjimo iš nebylio? - pasakė teisėjas.

I retten fortalte den rike mannen at han gikk rundt på basaren og hørte ingen ting da bonden kom mot han, fordi bonden ikke varslet han. «Bonden ødela mine klær med vilje,» sa den rike mannen. «Hvorfor skulle bonden gjøre noe slikt?» spurte dommeren. «Fordi bonden var sjalu på meg som har finere klær enn ham,» svarte rikmannen.

Deretter spurte dommeren bonden: «Hvorfor ødela du klærne til den rike mannen?» Bonden stod musestille og sa ikke ett eneste ord. «Hørte du ikke? Hvorfor ødela du klærne til den rike mannen?» gjentok dommeren. Bonden sa fortsatt ingenting. «Jeg gjentar: hvorfor ødela du klærne til den rike mannen?» sa dommeren. Men fortsatt kom det ikke et eneste pip fra bonden.

O, kaip gi! Jis kalba! Aš žinau, kad jis kalba! Aš girdėjau jį kalbant! Jis šaukė
"Pasitraukite, pasitraukite!" Daug kartų! - išrėžė nieko nepagalvojęs turtuolis.

Da sa dommeren til den rike mannen: «Ser du ikke at bonden er stum? Hvordan kan du kreve fra en som ikke kan snakke at han skal varsle deg?» sa dommeren. «Åh jo!!! Jo! Han kan snakke!! Jeg vet at han kan snakke!! Jeg hørte ham. Han ropte høyt: Pass deg!! Pass deg!! Mange ganger!», svarte den rike mannen uten å tenke.

Teisėjas nubaudė patį turtuolį už melagystę. Valstiečiui tokiu būdu šis turėjo sumokėti 1000 auksinių ir dar jam buvo paskirta bausmė atistojus turgaus aukštėje garsiai šaukti:

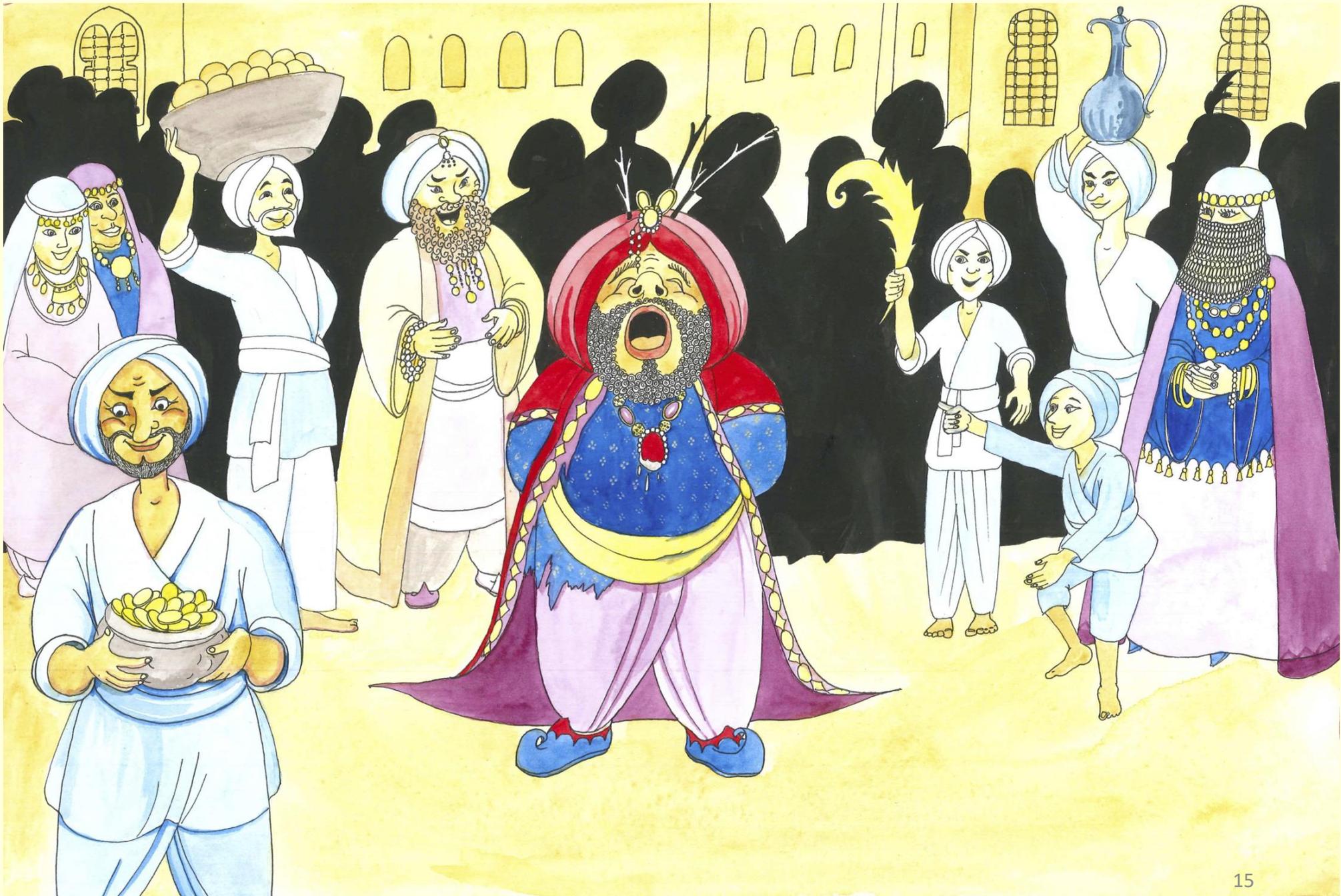
Aš tik savimi patenkintas buvau,

Dalintis nei su kuo neketinau,

Todėl į purvą įkritau,

Ir gražiuosius rūbus susigadinau.

Dommeren straffet den rike mannen for å ha løyet. Han måtte betale 1000 gullmynter til bonden og i tillegg måtte han stå på torget foran alle folk på basaren og rope: «Jeg var sjølgod og ville ikke dele. Derfor falt jeg ned i søla og ødela min fine og kostbare klede». Og snipp snapp snute, så var eventyret ute.

Illustratør: Svetlana Voronkova

Se flere fortellinger på morsmal.no